

Geen paleisrevolutie, wel een nieuwe strategie

OPGETEKEND DOOR MARJAN BROUWERS

Op 3 september mocht ik voor de achtste keer het Academisch Jaar openen in de Martinikerk. Dat is altijd bijzonder, maar deze keer nog meer, omdat het voor mij de laatste keer was. Aan het einde van dit academisch jaar neem ik namelijk afscheid als rector. Het liefst doe ik dat tijdens de festiviteiten half juni als we vieren dat de RUG 405 jaar bestaat. Een mijlpaal waar ik erg naar uitkijk. Daarna ga ik terug naar mijn oude faculteit. Kijken of ik het nog kan, onderwijs geven, onderzoek doen.

In mijn laatste jaar ga ik natuurlijk geen paleisrevolutie ontketenen, maar ik wil wel mijn persoonlijke bijdrage leveren aan onze nieuwe strategie voor 2020. Ik breng onderwerpen in die ik belangrijk vind, zoals internationalisering, onze verhouding met de regio en duurzaamheid. Zo zou ik graag zien dat we samen met onze partneruniversiteiten ervoor zorgen dat veel meer studenten een tijdje in het buitenland kunnen studeren. Dat we bijvoorbeeld hele groepen een periode hun eigen programma elders laten volgen.

Komend jaar besteden we extra aandacht aan het thema duurzaamheid. Tijdens de opening gaven Theunis Piersma en Sytze Pruikma een prachtige muzikale voorstelling over wat trekvogels ons te vertellen hebben over de toestand van de aarde. Met dit eerbetoon lieten zij ons letterlijk horen hoe essentieel het is dat we de klimaatverandering serieus nemen. Als maatschappij, maar zeker ook als universiteit. In dat kader reiken we op 17 oktober een eredoctoraat uit aan de voormalige Secretaris-Generaal van de VN Ban Ki-moon, die een mondiale aanpak van de opwarming van de aarde tot een van zijn belangrijkste prioriteiten maakte en in 2015 de zeventien Sustainable Development Goals introduceerde. Onze wetenschappers werken volop mee aan diverse klimaatveranderingsvraagstukken en we zijn dan ook zeer vereerd dat het hoofdkwartier van het nieuwe *Global Center on Adaptation*, waarvoor wij samen met Rotterdam verantwoordelijk zijn, hier in Groningen wordt gevestigd. Ban Ki-moon zal op 17 oktober de officiële opening van dit klimaatcentrum verrichten.

Een ander belangrijk onderwerp dit jaar betreft de instellingstoets. In 2014 maakte ik de eerste ronde mee en komend voorjaar horen we of onze kwaliteit zodanig op orde is dat we een kwaliteits-accreditatie voor de hele universiteit krijgen. Deze toets checkt of je als bestuurder voldoende zicht hebt op de kwaliteit van je onderwijs en onderzoek en of je in staat bent om jezelf telkens te verbeteren. Als je deze toets goed doorstaat, gaat men ervan uit dat je voortaan je kwaliteit zelf kunt controleren en verbeteren. Als dat lukt, kan ik de universiteit met een gerust hart overdragen aan mijn opvolger.

Wie mij opvolgt, wordt pas in 2019 bekend. Onder leiding van de Raad van Toezicht komt er een uitgebreide benoemingsprocedure met een sollicitatiecommissie. Uiteraard is het voor deze functie ook van belang dat de faculteiten de benoeming ondersteunen. Of de nieuwe rector een vrouw wordt, kan ik dus nog niet zeggen. Sinds de recente benoeming van een mannelijke College-voorzitter is de roep om een vrouwelijke rector wel luider geworden. We zullen het zien.

Elmer Sterken, rector magnificus

tumoren in de lymfeklieren is een *Poppema* de meest goedaardige.

Lang combineert hij besturen met onderzoek. Elke vrijdag is hij op het lab. Hij heeft promovendi. De laatste publicatie dateert van 2013, hij weet het nog precies. Twee jaar daarvoor is hij cold turkey afgekickt van de medische wetenschap. Koos Duppen, medebestuurder in het RUG-college, is ziek en overlijdt. Sibrand Poppema neemt Duppens portefeuille erbij. Twee dingen naast elkaar doen kan nog wel, drie niet. Het spijt hem. Zeker bij zijn emeritaat. De weg om weer als onderzoeker aan het werk te gaan is afgesloten. Zeven jaar eruit is te lang voor een doorstart.

Canada

Het is al laat. Gerommel bij de deur. Twee honden stormen enthousiast de kamer binnen, gevolgd door Joke, al bijna vijftig jaar mevrouw Poppema. Haar werkdag zit erop. Ze is eigenaar van restaurant De Zeven Ossen in Eext. Vandaag is ze bestookt met vragen of ze al aan het pakken is voor Canada. Mocht het zover komen, dan gaan ze, met zijn tweeën. En anders heeft ze zelf ook nog wel een idee. Al heel lang droomt ze van een tocht van Vancouver naar Mexico. Op een trike. Met Sibrand achterop.

Ter gelegenheid van het afscheid kreeg Sibrand Poppema het *Liber amicorum Passion and Performance aangeboden*. Dit boek is te lezen op de website van de RUG: www.rug.nl/alumni/liber-amicorum-sibrand-poppema.pdf